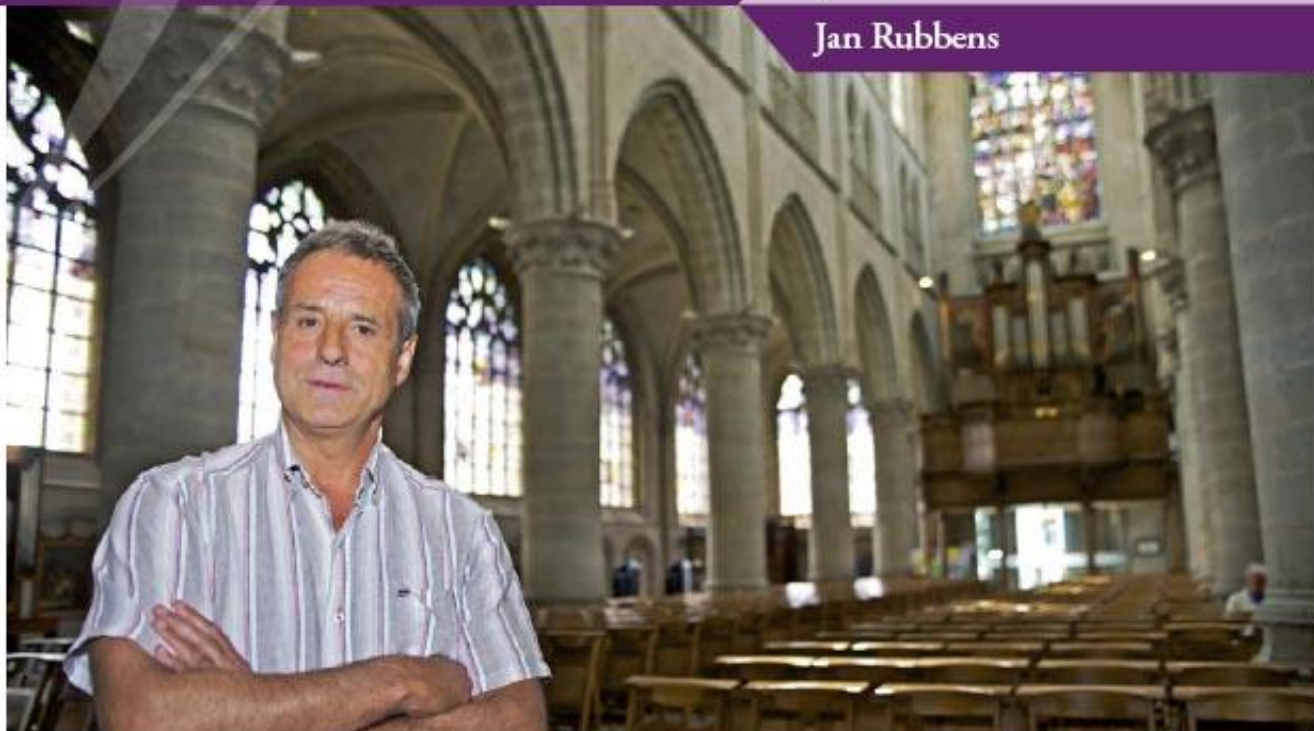

'Voor mij is geloof ingebed in mijn leven'

gids basiliek Hulst

Jan Rubbens

Jan Rubbens is van oudsher bekend met basilieken. "Ik ben in 1949 in de nabijheid van Oudenbosch geboren. In de basiliek van deze plaats ging ik als kind dagelijks naar de mis. Daar is de basis voor mijn kerkelijke betrokkenheid gelegd."

Zijn werk bracht Rubbens in 1982 naar Zeeuws-Vlaanderen. Sinds zijn pensionering zet hij zich actief in voor het behoud van het Zeeuws-Vlaams erfgoed. "Hoewel ik er vroeger aan heb gedacht, ben ik geen leraar geworden, maar ik verzorg nu veel gastlessen op scholen en rondleidingen. Ik gids onder meer in Hulst en in steden als Gent en Brugge en het Verdrongen land van Saefthinge."

Hij zet zich op verschillende terreinen in voor het cultureel erfgoed, waaronder als voorzitter van de Stichting Hulst Cultureel. Daarnaast is Rubbens vice-voorzitter van het parochiebestuur en zo betrokken bij de basiliek. "Als zodanig doet het mij best wel wat dat deze kerk dit jaar in het NRCV-programma Plaza gekozen is tot mooiste kerk van Nederland."

"Mijn gidsenwerk doe ik vanuit de VVV en het gidsenteam Zeeuws-Vlaanderen," zegt hij. "In het toeristenseizoen zijn onze parochievrijwilligers elke zondagmiddag in de koorkerk te vinden."

"Als parochiebestuur hebben we ervoor gezorgd dat de vroegere librerie schatkamer is. Hier staan kostbaarheden die te maken hebben met de eucharistie. Al degenen die op enige wijze mensen rondleiden, hebben een training gehad van pater Brand, de archivaris van het bisdom. Zo kunnen we op vragen van bezoekers ingaan. Hij heeft ook de tekst van de panelen, die in de kerk hangen, geschreven."

"Als ik een groep ontvang, kijk ik eerst wat voor mensen het zijn. Wat weten ze al, en wat niet. Zo kent niet iedereen het begrip basiliek. Ik tast ook af hoe en of ze in de Kerk staan. Als de groep ontvankelijk is, ga ik dieper op bepaalde gebruiken en rituelen in. Met humor ben ik voorzichtig. Je wilt mensen immers niet kwetsen."

"Je merkt dat er in een kerk wat met mensen gebeurt. Ze worden stil. Het gebeurt dat mensen een kaarsje opsteken bij het Mariabeeld. Dit gebruik is vrij universeel. Voor mij is het geloof ingebed in mijn leven. Ik ben opgegroeid met de tradities van de Kerk. Ik fiets graag en als ik een kerk passeer, ga ik altijd even binnen. Ook steek ik dan een kaars op, bid even en maak een praatje met iemand die in die kerk rondloopt, een gastvrouw, een koster of de pastoor."